

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami**
Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/155/2017 zo dňa 22. 11. 2017
- 2. Individualizácia trestu je dôležitejšia, ako všeobecná prevencia**
Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/73/2017 zo dňa 25. 9. 2017
- 3. Dlh podľa dohody o splátkach a prekážka res iudicata**
Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/359/2015 zo dňa 27. 7. 2016
- 4. K dokazovaniu formou čestného vyhlásenia v správnom konaní**
Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5S/9/2016zo dňa 25. 1. 2017
- 5. K nároku na náhradu trov konania v prípade výšky plnenia závislej od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku**
Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017 zo dňa 13. 12. 2017
- 6. K nároku na náhradu tzv. separátnych trov konania v súvislosti s účasťou na zmarenom pojednávaní po nadobudnutí účinnosti nových procesných kódexov**
Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoP/59/2016 zo dňa 26. 9. 2016
- 7. K vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením stavby**
Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/304/2016 zo dňa 30. 3. 2017
- 8. K vplyvu neprávoplatne skončeného trestného stíhania pred súdom na výšku trestu v inej veci**
Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/124/2017 zo dňa 30. 3. 2017
- 9. Neodkladným opatrením je možné dočasne riešiť rozvrh spoločného užívania motorového vozidla po rozvode**
Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/372/2017 zo dňa 6. 12. 2017
- 10. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia súd použije výrok, ktorý najviac zodpovedá osvedčenému právu bez ohľadu na znenie § 325 ods. 2 CSP**
Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP/45/2016 zo dňa 18. 7. 2016
- 11. K výroku rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia**
Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoP/41/2016zo dňa 3. 10. 2016
- 12. Spor o interpretáciu právnej normy**
Uznesenie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 VCdo 4/2017 zo dňa 18. 12. 2017
- 13. K právam mestského zastupiteľstva a primátora vo vzťahu k obchodným spoločnostiam, v ktorých má mesto majetkovú účasť**
Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 14S/170/2015 zo dňa 1. 12. 2017
- 14. K rozhodovaniu o trovách konania v prípade odmietnutia odvolania**
Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/209/2016 zo dňa 28. 7. 2016
- 15. K naplneniu skutkovej podstaty prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov**
Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/133/2017 zo dňa 29. 1. 2018

1. Neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/155/2017 zo dňa 22. 11. 2017

Anotácia:

Krajský súd Banská Bystrica rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Odporca s nariadeným neodkladným opatrením nesúhlasil a namietal, že k nehnuteľnostiam, ktorých sa rozhodnutie týka, je aj tak zriadené záložné právo v prospech banky a preto by k ich scudzeniu ani nemohol pristúpiť. Nad rámec uvedeného ďalej poukázal na skutočnosť, že neodkladné opatrenie nemalo byť nariadené ani preto, že súd prvého stupňa nepoznal hodnotu nehnuteľností – nemohol teda posúdiť, či je navrhované neodkladné opatrenie primerané k výške tvrdeného dlhu.

Krajský súd Banská Bystrica dal odporcovi za pravdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia upozornil, že všeobecné súdy musia vždy prihliadať aj na to, či je hodnota tvrdenej pohľadávky primeraná k hodnote vecí, ku ktorým má byť obmedzené dispozičné právo dlžníka. Z tohto dôvodu by súdy ani nemali vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia obmedzením dispozičných oprávnení k nehnuteľnosti, v ktorom hodnota nehnuteľnosti nie je uvedená.

Právna veta:

Aj keď pri prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia stačí, aby mal súd za osvedčené navrhovateľom uvádzané skutočnosti, ktoré sa mu javia pravdepodobnými, nie je možné, aby neprihliadol na to, či pri navrhovanom neodkladnom opatrení, akým v prejednávanej veci je obmedzenie dispozičného práva odporcu s nehnuteľnosťami neprihliadol aj na to, či ich hodnota je primeraná alebo neprimeraná výške navrhovateľom uplatnenej pohľadávky. Odvolací súd je toho právneho názoru, že pre nariadenie neodkladného opatrenia v takom rozsahu, v akom bolo prvou výrokovou vetou nariadené, nebola splnená podmienka primeranosti, keďže súd prvej inštancie nemal k dispozícii žiadnu hodnotu týchto nehnuteľností, v dôsledku čoho nemohol posúdiť ani podmienku primeranosti nariadenia neodkladného opatrenia. Navrhovateľ v konaní neuviedol, akú hodnotu majú jednotlivé nehnuteľnosti uvedené v prvej výrokovej vete odvolaním napadnutého uznesenia, a to ani odhadom, preto ani sám nemohol primeranosť navrhovateľom navrhovaného neodkladného opatrenia posúdiť.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 324, § 325 ods. 2 písm. c), § 326

pre ČR: 99/1963 Sb. – § 74, § 75, § 76 odst. 1 písm. d)

2. Individualizácia trestu je dôležitejšia, ako všeobecná prevencia

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/73/2017 zo dňa 25. 9. 2017

Anotácia:

Krajský súd Trenčín sa v predkladanom rozhodnutí zaoberal prečinom ublíženia na zdraví, ktorý bol spáchaný vodičom osobného motorového vozidla, keď nedal prednosť v jazde cyklistovi prichádzajúcemu z pravej strany. Cyklista po kolízii spadol na vozovku a utrpel rôzne zranenia.

Súd prvého stupňa uložil vodičovi za prečin len peňažný trest (spolu s náhradným trestom odňatia slobody pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený). Proti tomuto rozsudku podala odvolanie prokurátorka, ktorá namietala, že prípad vyžaduje aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Krajský súd Trenčín dal prokurátorke za pravdu, že pri uvedenom druhu trestnej činnosti je ukladanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v súlade s bežnou súdnou praxou. Na druhej strane upozornil, že všeobecná prevencia, ktorá má byť trestaním dosiahnutá, nie je dôležitá natoľko, ako individualizácia trestu. V danom prípade teda súd prihliadol na konkrétne okolnosti prípadu a osobnosť a správanie obžalovaného a vyslovil názor, že s ohľadom na konkrétne okolnosti je namieste v rozpore s ustálenou súdnou praxou trest zákazu činnosti neuložiť.

Právna veta:

Pri trestnej činnosti v doprave má uloženie trestu zákazu činnosti – vedenia motorových vozidiel – významný účel, ako z pohľadu individuálnej prevencie, tak aj z pohľadu všeobecnej prevencie. Pritom najmä pri porušení dôležitej povinnosti vodiča je ukladanie takéhoto trestu aj v súlade s ustálenou súdnou praxou. Súčasne však v súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu platí, že záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatelov nemôže prevyšovať nad záujem individualizácie trestu a skutočnými nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy.

Právna oblasť: Trestné právo hmotné

Právny inštitút: Zásady ukladania trestov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 300/2005 Z. z. – § 34

pre ČR: 40/2009 Sb. – § 39

3. Dlh podľa dohody o splátkach a prekážka res iudicata

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/359/2015 zo dňa 27. 7. 2016

Anotácia:

V posudzovanom spore žalovaná bola rozhodnutím o priestupku uznaná vinnou zo spáchania priestupku, za čo jej bola uložená pokuta a povinnosť uhradiť trovy konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Vzhľadom na to, že dlžník (žalovaná) požiadal o možnosť splatenia pohľadávky v splátkach z ekonomických dôvodov, žalobca so žalovanou uzavrel dohodu o splátkach, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala uhradiť pohľadávku žalobcu vo výške 816,- eur, pričom doposiaľ žalovaná neuhradila 720,- eur. V riešenom prípade súd posudzoval, či nenastala prekážka res iudicata v prípade nezaplateného dlhu podľa dohody o splátkach pohľadávky právoplatne priznanej rozhodnutím o priestupku.

Právna veta:

- I. Z hľadiska totožnosti predmetu konania za „tú istú vec“ je potrebné v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod, vyplývajúci z totožného skutkového stavu veci. Z uvedeného je zrejmé, že pri skúmaní totožnosti uplatňovaného nároku je potrebné vychádzať z posudzovania niekoľkých podmienok za súčasného splnenia ktorých totožnosť nastáva. Sú nimi zhodnosť uplatňovaného nároku, vychádzajúci z toho istého právneho dôvodu a na podklade toho istého skutkového stavu.
- II. Právnym dôvodom žaloby rozumieme konkrétny právny pomer, ktorý vznikol z právnych skutočností, ktoré uvádza žalobca a ktorého ochrana je v civilnom konaní požadovaná. Teda taký právny pomer (v zmysle hmotnoprávnym), o ktorý žalobca opiera svoj uplatňovaný nárok a ktorý vyplýva zo súhrnu rozhodujúcich skutočností. Žalobný petit a právny dôvod žaloby je vymedzený relevantnými skutočnosťami, tzv. skutkovými okolnosťami prípadu (skutkový stav).
- III. Zo žaloby je zrejmé, že žalobca svoj nárok odvodzuje od dohody o splátkach, t. j. právneho titulu, ktorý má svoj podklad v právoplatnom rozhodnutí o priestupku, teda opiera sa o ten istý právny dôvod, vyplývajúci z totožného skutkového stavu veci. Uvedená dohoda o splátkach nie je právnym titulom, z ktorého vznikla žalobcovi nová pohľadávka, odlišná od už právoplatne priznanej. Po preskúmaní veci aj odvolací súd vzhliadol existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, ktorá tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offio.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Prekážka res iudicata

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 230

4. K dokazovaniu formou čestného vyhlásenia v správnom konaní

Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5S/9/2016 zo dňa 25. 1. 2017

Anotácia:

Krajský súd Prešov v predkladanom rozhodnutí posudzoval prípad porušenia povinností podľa zákona č. 82/2005 Z. z., o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, ktorý spočíval v tom, že zamestnávateľ v postavení žalobcu mal využiť závislú prácu dvoch fyzických osôb vykonávajúcich pomocné práce na stavbe, a to napriek tomu, že s nimi nemal založený pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce.

V rámci posudzovania porušenia predložil zamestnávateľ na svoju obranu dôkaz čestným vyhlásením osoby, s ktorou mal uzatvorenú dohodu o vykonaní práce. Čestným vyhlásením chcel zamestnávateľ dokázať, že v danom prípade k porušeniu povinností podľa zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní nedošlo, keď malo podporiť verziu, že fyzické osoby mu poskytli bezodplatnú priateľskú výpomoc. Správny súd sa však jednoznačne stotožnil so správnym orgánom, keď uviedol, že čestné vyhlásenie nemožno použiť ako osobitnú náhradu svedeckej výpovede; uplatní sa len vtedy, keď má osvedčovať skutočnosti, ktoré nie je možné preukázať inak, príp. by ich preukazovanie bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami. Správny súd navyše upozornil, že čestné vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 39 Správneho poriadku môže produkovať len účastník konania, nie potenciálny svedok.

Právna veta:

Čestné vyhlásenie je špecifický inštitút Správneho poriadku, ktorý sa používa v prípadoch, keď určité skutočnosti slúžiacie ako podklad pre rozhodnutie nemožno predložiť buď vôbec, alebo len s neprimeranými ťažkosťami, prípadne z dôvodov pružnosti a hospodárnosti konania. Čestné vyhlásenie nie je dôkazom v pravom zmysle, ale takýto dôkaz iba nahrádza. Pripustenie čestného vyhlásenia je vecou voľnej úvahy správneho orgánu a nie je viazaný návrhmi účastníkov. Podstatnou skutočnosťou je to, že podľa § 39 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán môže namiesto dôkazu pripustiť čestné vyhlásenie účastníka konania, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. F. P. v danom prípade nebol účastníkom konania a preto nemôže jeho čestné vyhlásenie slúžiť ako dôkaz.

Právna oblasť: Správne právo procesné

Právny inštitút: Dokazovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 71/1967 Zb. – § 39
pre ČR: 500/2004 Sb. – § 53 ods. 5

5. K nároku na náhradu trov konania v prípade výšky plnenia závislej od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku

Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017 zo dňa 13. 12. 2017

Anotácia:

Súd prvej inštalácie dospel k záveru, že tvrdenie žalobkyne, že trpí v dôsledku úrazu takou psychickou traumou, ktorá by jej bránila v bežnom spôsobe života, je účelové, a preto jej žalobu v časti mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia týkajúceho sa trvalých následkov na psychike žalobkyne v sume 23.849,62 eur ako nedôvodnú zamietol. V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 257, § 262 ods. 1 CSP (zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), vecne úspechom žalovaných a intervenienta v spore vo výške 88 %, nepriznaním im náhrady trov konania z dôvodu, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v charaktere sporu, v ktorom sa jedná o náhradu škody vzniknutej žalobkyni pohrozením psom žalovaných, a to v čase keď táto bola ešte malým dievčaťom.

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštalácie podali včas odvolanie žalovaní a žiadali priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100% a aj žalobkyňa, ktorá žiadala nárok na náhradu škody v plnej výške a zaviazanie žalovaných na náhradu trov konania.

Právna veta:

Zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobkyňu v predmetnej veci preto bolo nevyhnutné považovať za plne procesne úspešnú (späťvzatie sa týkalo iba násobkov, nie základu), keďže mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jej procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu. Na základe uvedeného, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami odvolací súd priznal žalobkyni právo na plnú náhradu trov (celého) konania, avšak iba z prisúdenéj sumy.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Trovy konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 255

6. K nároku na náhradu tzv. separátnych trov konania v súvislosti s účasťou na zmarenom pojednávaní po nadobudnutí účinnosti nových procesných kódexov

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoP/59/2016 zo dňa 26. 9. 2016

Anotácia:

Súd prvej inštalácie rozhodoval o uplatnenom nároku právnej zástupkyne navrhovateľky – manželky na náhradu separátnych trov podľa ustanovenia § 147a O.s.p. v sume 100 eur.

Z obsahu podania právnej zástupkyne navrhovateľky zo dňa 08.04.2016 je zrejmé, že si uplatnila voči manželovi nárok na zaplatenie separátnych trov konania v paušálne stanovenej výške 100 eur, teda nárok vyplývajúci z v tej dobe platného a účinného ustanovenia § 147a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Zo znenia toho zákonného ustanovenia je však zrejmé, že takýto nárok si mohol uplatniť účastník zastúpený advokátom prítomným na pojednávaní, ktoré bolo odročené z dôvodu podľa odseku 1 na strane zástupcu protistrany, ktorý je advokátom, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že k takejto procesnej situácii v konaní nedošlo, pretože pojednávanie dňa 24.03.2016 nebolo odročené z dôležitého dôvodu na strane zástupcu – advokáta protistrany, ale z dôležitého dôvodu na strane protistrany – manžela.

Právna veta:

Právna zástupkyňa navrhovateľky si uplatnila právo na náhradu separátnych trov konania podľa ustanovenia § 147a O.s.p. v súvislosti s účasťou na zmarenom pojednávaní konanom pred okresným súdom. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolacie konanie začalo v čase účinnosti novej procesnej úpravy a vzhľadom na zásadu tzv. okamžitej aplikability Civilného mimosporového poriadku a Civilného sporového poriadku, je nutné konštatovať, že aktuálna právna úprava už neupravuje možnosť strany sporu uplatniť si nárok na náhradu tzv. separátnych trov konania, ktorý by zodpovedal a bol adekvátny nároku vyplývajúceho a upraveného v ustanovení § 147a ods. 1 O.s.p., rovnako tak ani možnosť právneho zástupcu strany sporu uplatniť si nárok na náhradu separátnych trov konania adekvátny nároku vyplývajúceho a upraveného v ustanovení § 147a ods. 2 O.s.p. Za daného právneho stavu je potom bez právnej relevancie skúmať dôvodnosť a zákonnosť uplatnených separátnych trov právnej zástupkyne navrhovateľky, nakoľko súd už nemôže priznať nárok strane sporu, resp. právnenému zástupcovi, ktorý aktuálna právna úprava neupravuje a priznať tak strane/účastníkovi viac práva, ako mu zo zákona prináleží.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Trovy konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 256 ods. 2
161/2015 Z. z. – § 54, § 55

7. K vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením stavby

Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/304/2016 zo dňa 30. 3. 2017

Anotácia:

Krajský súd Žilina vydal predkladané rozhodnutie v reakcii na odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorý odmietol vyporiadať podielové spoluvlastníctvo vlastníkov stavby (okrem iného) z toho dôvodu, že jej navrhovaná reálna deľba by bola v rozpore s pôvodným kolaudačným rozhodnutím.

Krajský súd Žilina výslovne upozornil, že kolízia návrhu na reálne rozdelenie stavby s podmienkami pôvodného kolaudačného rozhodnutia týkajúceho sa stavby je úplne irelevantná; v opačnom prípade by totiž nebola v podstate reálne deliteľná nijaká stavba. Zároveň však súd poukázal na skutočnosť, že všeobecné súdy by si v praxi mali pre posúdenie vyporiadania zrušovaného podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením stavby vždy vyžiadať stanovisko príslušného stavebného úradu. Aby bolo rozhodnutie o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vykonateľné, mal by byť podľa názoru súdu jeho súčasťou aj projekt stavebných úprav vedúcich k rozdeleniu stavby.

Právna veta:

- I. Okresným súdom definovaný (zásadný) dôvod nevyhovenia požiadavke žalovaných na vyporiadanie zrušovaného spoluvlastníctva reálnou deľbou, spočívajúci v rozpore stavu po navrhovanej reálnej deľbe s (pôvodným) kolaudačným rozhodnutím týkajúcim sa rodinného domu, neobstojí. Akceptácia takéhoto prístupu by totiž znamenala, že žiadaná (skolaudovaná) nehnuteľnosť by nebola reálne deliteľná, lebo stav po reálnej deľbe – vzhľadom na jej možnosť len v prípade vzniku novej (ďalšej) veci (osobitne novej, resp. samostatnej bytovej jednotky) – logicky nemôže korešpondovať so stavom v čase prvej kolaudácie. Predmetný prístup tak vo svojich dôsledkoch vylučuje účel zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva jeho primárnym spôsobom; reálnou deľbou.
- II. Spojitosť reálnej deľby domovej nehnuteľnosti so stavebným konaním (v širšom význame) je však dôležitá aj v súdnej veci; hoci v iných súvislostiach ako ustálil okresný súd. Pri posúdení možnosti reálnej deľby je nevyhnutné, aby konajúci súd postupoval v súčinnosti s príslušným stavebným úradom. To znamená, aby aj tento štátny orgán zaujal stanovisko k navrhovanej/požadovanej reálnej deľbe z hľadiska splnenia požiadaviek administratívno-právnych predpisov. Následne súčasťou (eventuálneho) rozhodnutia o reálnej deľbe by mal z pohľadu určitosti a jednoznačnosti byť aj konkrétny projekt nevyhnutných stavebných úprav.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Podielové spoluvlastníctvo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 40/1964 Zb. – § 142
pre ČR: 89/2012 Sb. – § 1144

8. K vplyvu neprávoplatne skončeného trestného stíhania pred súdom na výšku trestu v inej veci

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/124/2017 zo dňa 30. 3. 2017

Anotácia:

Krajský súd Trenčín vydal predkladané rozhodnutie vo veci posudzovania obzvlášť závažného zločinu lúpeže spolupáchateľstvom. Vzhľadom na to, že jeden z páchatelov bol v priebehu súdneho konania súbežne stíhaný za ďalší zločin lúpeže, zohľadnil túto skutočnosť pri ukladaní trestu aj súd prvého stupňa, aj prokurátor v odvolaní proti výroku o treste. Obžalovaný naopak v písomnom odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa namietal, že prvostupňový súd mal vzhľadom na okolnosti prípadu aplikovať ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu a vôbec nemal prihliadať na neprávoplatne skončené trestné stíhanie v jeho veci.

Krajský súd Trenčín dal za pravdu odvolaniu obžalovaného. Nad rámec iných odvolacích dôvodov, ktoré vo svojom rozhodnutí zohľadnil, dal za pravdu aj argumentácii obžalovaného, podľa ktorej nemožno pri ukladaní trestu zohľadňovať neprávoplatne skončené trestné stíhanie v inej veci, a to dokonca ani vtedy, ak už bolo v súbežnom trestnom stíhaní prijaté vyhlásenie o vine a sankcia nebola uložená len z toho dôvodu, že súd vyčkáva na právoplatnosť skoršieho rozsudku kvôli potrebe uloženia súhrnného trestu. Takého zohľadnenie by totiž podľa Krajského súdu Trenčín viedlo k porušeniu princípu prezumpcie nevin.

Právna veta:

Pri ukladaní trestu obžalovanému nie je možné nijakým spôsobom „prihliadať“ na iné neprávoplatne skončené trestné stíhanie pred súdom, a to ani v prípade, že vo vzťahu k tomuto trestnému stíhaniu následne prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Takéto „prihliadanie“ by bolo popretím základnej zásady trestného konania – prezumpcie nevin – § 2 ods. 4 Tr. por. To platí aj v prípade, ak súd v tejto inej veci už aj prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a trest ešte neuložil z dôvodu potreby uloženia súhrnného trestu (vyčkávanie na právoplatnosť skoršieho rozsudku).

Právna oblasť: Trestné právo

Právny inštitút: Sankcie, zásady ukladania trestov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 301/2005 Z. z. – § 2 ods. 4
300/2005 Z. z. – § 37
pre ČR: 141/1961 Sb. – § 2 odst. 2
40/2009 Sb. – § 42

9. Neodkladným opatrením je možné dočasne riešiť rozvrh spoločného užívania motorového vozidla po rozvoze

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/372/2017 zo dňa 6. 12. 2017

Anotácia:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie neodkladným opatrením žalovanej nariadil, aby s osobným motorovým vozidlom spôsobom predaja, darovania, prenájmu, zapožičania nenakladala, a to až do dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Žalobcovi uložil, aby najneskôr v lehote 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia podal žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobcovi proti žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaná podala odvolanie, v ktorom uviedla, že dôvodom rozvodu bolo požívanie alkoholu žalobcom, čo sám i priznal, keď pred súdom prehlásil, že počas práce v zahraničí nemôže piť alkohol, a preto tento pije, keď sa vráti domov. Existuje tak dôvodná obava, že motorové vozidlo mohlo by byť poškodené opäť alebo natrvalo zničené žalobcom. Odvolací súd po preskúmaní veci zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v danom prípade preukázal potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, teda v danom prípade osvedčil existenciu predpokladov potrebných pre nariadenie neodkladného opatrenia.

Právna veta:

Žalobca sa podaným návrhom domáhal aj toho, aby súd žalovanej neodkladným opatrením nariadil znášať užívanie predmetného vozidla v časových intervaloch, uvedených v navrhovanom petite. Pre účely neodkladného opatrenia je aj podľa odvolacieho súdu potrebné považovať za osvedčené, že automobil do BSM spadá, pretože spĺňa všeobecný predpoklad vzniku režimu BSM, a to je jeho nadobudnutie počas manželstva. Vzhľadom na osvedčenie tohto základného všeobecného predpokladu je potom aj podľa odvolacieho súdu dôvodné, aby v prípade potreby mohli automobil užívať obaja bezpodieloví spoluvlastníci. Žalobca túto potrebu osvedčil tvrdením obsiahnutým v návrhu, že stratil možnosť užívať automobil, a preto je dôvodné, aby do skončenia konania o vyporiadaní BSM mohol spoločne užívať majetok, ku ktorému je možné mať v tomto štádiu konania za osvedčený rovnaký rozsah práv u oboch strán sporu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 325 ods. 1

10. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia súd použije výrok, ktorý najviac zodpovedá osvedčenému právu bez ohľadu na znenie § 325 ods. 2 CSP

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP/45/2016 zo dňa 18. 7. 2016

Anotácia:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh otca maloletých detí, ktorým sa domáhal nariadenia predbežného opatrenia, na základe ktorého bude upravený jeho styk s maloletou J. a maloletou P. počas letných prázdnin. Otec v odvolaní súdu prvej inštancie vytýkal, že svojím postupom u detí spôsobil rozvoj syndrómu zavrhnutého rodiča. Upriamil pozornosť na znalecký posudok č. XX/XXXX, z ktorého záverov vyplýva, že styk s otcom je vhodné upraviť čo do najširšej podoby, že aktuálne deti viac inklinujú k matke (takmer dva roky bývajú u matky), pritom však ich pozitívny vzťah k otcovi nie je narušený, že obaja rodičia majú kvalitný intelekt, majú citové väzby na svoje deti, obe deti majú jednoznačne pozitívny vzťah k obom rodičom a obaja rodičia majú predpoklady na výchovu maloletých detí. Odvolací súd, vychádzajúc z obsahu spisu – t. j. dôkazov vo veci už vykonaných, najmä znaleckého posudku č. XX/XXXX, mal na rozdiel od súdu prvej inštancie za to, že v danej veci je dočasná úprava pomerov účastníkov v zmysle návrhu otca potrebná.

Právna veta:

Neodkladné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ust. § 360 až § 368 CMP o niektorých ustanoveniach o neodkladných opatreniach a iných opatreniach súdu. I keď citované zákonné ustanovenia CMP neupravujú nariadenie neodkladných opatrení ohľadne úpravy styku rodičov s maloletými deťmi, je potrebné vychádzať z § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Neodkladné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ust. § 325 ods. 2 CSP. Z toho, že v prvej vete § 325 ods. 2 CSP je použité slovo „najmä“, vyplýva, že výrok neodkladného opatrenia obsahom môže, ale nemusí zodpovedať zákonnému textu. Súd pri poskytovaní ochrany neodkladných opatrení preto použije výrok, ktorý svojou povahou najviac zodpovedá osvedčenému právu bez ohľadu na to, či tento výrok má normatívny základ v ust. § 325 ods. 2 CSP. Z uvedených skutočností je zrejmé, že súd pri poskytovaní ochrany neodkladným opatrením môže rozhodnúť aj o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 161/2015 Z. z. – § 360
160/2015 – Z. z. – § 325 ods. 2

11. K výroku rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia

Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoP/41/2016zo dňa 3. 10. 2016

Anotácia:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým určil, že maloleté dieťa bude navštevovať v párnom týždni kalendárneho roka jednu základnú školu a v nepárnom týždni kalendárneho roka inú základnú školu, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že po oboznámení s obsahom spisu dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné aj bez návrhu nariadiť neodkladné opatrenie, nakoľko sa v priebehu konania zistilo, že rodičia nie sú schopní vzájomnej spolupráce v záujme maloletej Y., ktorú zbytočne vystavujú stresovým situáciám. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty matky predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti neodkladným opatrením určiť, ktorú základnú školu v tom – ktorom týždni v kalendárnom roku bude maloletá navštevovať.

Odvolací súd pre procesné pochybenia rozhodnutie zrušil. Zároveň uviedol, že ak súd prvej inštancie bude naďalej považovať za potrebné upraviť bezodkladne pomery účastníkov, začne uznesením konanie o nariadenie neodkladného opatrenia bez návrhu, keďže v danom prípade ide o konanie vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa, ktoré je konaním, ktoré môže súd začať aj bez návrhu (§ 23 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku). Zároveň v prípade nasledovného rozhodovania starostlivo zváži výrok prípadného rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia pri nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností (§ 35 Zákona o rodine).

Právna veta:

V prípade neodkladných opatrení by rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia v zásade nemalo obsahovať výrok, ktorý by sa rovnal výroku vo veci samej. Nariadenie takého neodkladného opatrenia, ktoré je v podstate zhodné s obsahom navrhovanej konečnej úpravy je prípustné len vtedy, ak by akékoľvek oneskorenie spôsobilo účastníkovi ťažko napravitelnú ujmu. Výnimky pripúšťajú výslovne špeciálne právne úpravy za veľmi striktných podmienok.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 330 ods. 2

12. Spor o interpretáciu právnej normy

Uznesenie veľkého senátu občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 VCdo 4/2017 zo dňa 18. 12. 2017

Anotácia:

Rozhodnutie rieši rozdielne riešenie otázky premlčania práva na úrok z omeškania v rozhodovacej činnosti senátov odvolacieho súdu.

Senát 5 Cdo poukázal na rozhodnutia senátov obchodného kolégia (2 Obdo 23/2012, 2 Obdo 36/2010, 4 Obdo 25/2009, 4 Obdo 319/1999), v ktorých vyslovili právny názor, podľa ktorého úrok z omeškania sa premlčuje za každý deň samostatne, teda nezávisle od hlavného záväzku.

Odišný právny názor mal podľa senátu 5 Cdo zaujať senát občianskoprávného kolégia v rozsudku z 29. júna 2010 sp. zn. 1 Cdo 157/2009, v ktorom uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok (§ 101 až 110 OZ).

Veľký senát dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky na postúpenia veci, pretože neexistuje judikatórny rozpor. V danom prípade sa postupujúci senát stotožňuje s interpretáciou ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní príslušenstva pohľadávky vyslovených v skoršom rozhodnutí najvyššieho súdu. Inak povedané postupujúci senát nedospel k odlišnému právnemu názoru na interpretáciu ustanovení §§100 až 110 Občianskeho zákonníka, ktorý bol už vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho súdu. O judikatórny rozpor by išlo len vtedy, ak by postupujúci senát dospel k inému právnemu názoru na interpretáciu ustanovení § 387 až 408 Obchodného zákonníka o premlčaní, ktorý už bol vyslovený v rozhodnutiach senátov 2 Obdo a 4 Obdo; o taký prípad však nejde.

Právna veta:

Spor o interpretáciu právnej normy je daný, ak sú v najmenej dvoch rozhodnutiach najvyššieho súdu vyslovené právne názory, ktoré odlišným spôsobom vykladajú (interpretujú) rovnakú právnu normu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: výklad právnych predpisov, odklon od judikatúry, premlčanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: z. č. 160/2015 Z. z. – § 48
z. č. 513/1991 Zb. – § 397
z. č. 40/1964 Zb. – § 100 – § 110

13. K právam mestského zastupiteľstva a primátora vo vzťahu k obchodným spoločnostiam, v ktorých má mesto majetkovú účasť

Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 14S/170/2015 zo dňa 1. 12. 2017

Anotácia:

Krajský súd Trnava sa v predkladanom rozhodnutí zaoberal prípadom, v ktorom si mestské zastupiteľstvo vyhradilo právo rozhodovať vo vzťahu k obchodným spoločnostiam so 100 % majetkovou účasťou mesta s tým, že taxatívne vymedzené druhy rozhodovania týkajúce sa predmetných obchodných spoločností budú podliehať predchádzajúcemu súhlasu mestského zastupiteľstva. Toto rozhodnutie malo za cieľ obmedziť v rozhodovaní a konaní primátora mesta. Mestské zastupiteľstvo tento krok z právneho hľadiska obhajovalo tým, že pokiaľ ide o súkromnoprávne vzťahy, do ktorých mesto vstupuje, priznávajú mu právne predpisy rozsiahle kompetencie. Zastupiteľstvo má podľa zákona o obecnom zriadení určovať zásady hospodárenia a nakladania s majetkom mesta, schvaľovať úkony týkajúce sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s ním. S ohľadom na uvedené musí platiť, že úkony primátora v obchodných spoločnostiach mesta, ktoré zasahujú do majetkovej sféry mesta, musia podliehať súhlasu zastupiteľstva. Okresná prokuratúra, ktorá podala žalobu o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedených rozhodnutí zastupiteľstva, naopak argumentovala, že primátor a zastupiteľstvo sú dva rôzne orgány mesta s odlišnými kompetenciami. Zdôraznila, že postavenie primátora a mestského zastupiteľstva je rovnocenné. Kompetencie v oblasti správy majetku, z ktorých chce zastupiteľstvo vyvodiť aj zasahovanie do rozhodovania ohľadom obchodných spoločností, neodôvodňujú rozširujúci výklad v prospech právomocí zastupiteľstva týkajúcich sa obchodných spoločností mesta, ktorý by bol v rozpore s vymedzením právomocí primátora a zastupiteľstva podľa zákona o obecnom zriadení.

Krajský súd Trnava dal vo svojom rozhodnutí plne za pravdu okresnej prokuratúre a uviedol, že výklad podaný mestským zastupiteľstvom by viedol k neprípustnému odňatiu právomoci primátora, ktorú mu priznáva zákon o obecnom zriadení. Rozhodnutia mestského zastupiteľstva týkajúce sa práv rozhodovať o vzťahoch v mestských obchodných spoločnostiach označil za nezákonné a zrušil ich.

Právna veta:

- I. Mestskému zastupiteľstvu nie je zákonom dovolené obmedzovať kompetenciu primátora ako štatutárneho orgánu mesta v majetkovoprávných vzťahoch, ktorá mu vyplýva z ust. § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení.
- II. Vzťahy v obchodnej spoločnosti, a to bez ohľadu na jej formu, môžu byť upravené len Obchodným zákonníkom a v rámci v ňom uvedených splnomocňovacích ustanovení aj spoločenskou zmluvou, resp. stanovami alebo zakladateľskou listinou. Zákon teda nepripúšťa, aby mestské zastupiteľstvo upravovalo vzťahy v spoločnostiach, a to ani v tých, v ktorých je mesto akcionárom, spoločníkom, či zakladateľom, nakoľko tieto vzťahy sú upravené len Obchodným zákonníkom a spoločenskou zmluvou, stanovami a podobne. Obchodný zákonník v § 132 predpokladá, že v prípade, ak má spoločnosť jediného spoločníka, aby zakladateľská listina alebo spoločenská zmluva určila pôsobnosť valného zhromaždenia, resp. postup jej štatutárneho zástupcu, avšak takéto oprávnenie nemôže upravovať mestské zastupiteľstvo.

Právna oblasť: Obchodné právo, Správne právo

Právny inštitút: Obchodné spoločnosti, orgány obce

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 513/1991 Zb. – § 132

369/1990 Zb. – § 11 ods. 4 písm. a), l), § 13 ods. 5

pre ČR: V ČR sa rozhodnutie pre rozdielnosť právnych úprav neuplatní

14. K rozhodovaniu o trovách konania v prípade odmietnutia odvolania

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/209/2016 zo dňa 28. 7. 2016

Anotácia:

V rozhodnutí odvolací súd uvádza dôvody, prečo pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že analogicky aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP.

Právna veta:

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že analogicky aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto postupu je skutočnosť, že Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté. Samotné ustanovenie § 396 ods. 1 CSP odkazuje na použitie ustanovení o trovách konania pred súdom prvej inštancie. Preto bolo potrebné rozhodnúť o trovách odvolacieho konania podľa analogického použitia ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu odvolania, pretože i v tomto prípade odvolacie konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Trovy konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 160/2015 Z. z. – § 256 ods. 1, § 396 ods. 1

15. K naplneniu skutkovej podstaty prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/133/2017 zo dňa 29. 1. 2018

Anotácia:

Krajský súd Trenčín sa v predkladanom rozhodnutí zaoberal posúdením skutkovej situácie, v ktorej obžalovaná viedla motorovú štvorkolku po lesnej ceste, ktorá sa nachádzala na území chráneného vtáčieho územia a chránenej krajinskej oblasti, v ktorej platí 2. stupeň územnej ochrany v zmysle zákona o ochrane prírody, pričom na vykonanie jazdy na predmetných pozemkoch nemala príslušné povolenie. V konaní pred súdom prvého stupňa bolo zistené, že obžalovaná viedla vozidlo v miestach, v ktorých chýbalo označenie chráneného územia, zákazu vjazdu motorových vozidiel, zelená značka či iné označenie, ktoré by obžalovanú upozornilo na skutočnosť že svojou jazdou porušuje právne predpisy.

Krajský súd Trenčín po posúdení veci výslovne uviedol, že ak majú byť naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona, musí byť páchateľ upozornený na skutočnosť osobitnej ochrany územia zrozumiteľným a viditeľným označením, ktorého existencia musí byť v trestnom konaní preukázaná. Súd na uvedenej argumentácii trval aj po zvážení odvolania prokurátora, v ktorom prokurátor upozornil, že obžalovaná v predmetnú oblasť pozná od detstva a sú v nej nainštalované označenia o zákaze sypania odpadu z dôvodu jej ochrany. Nepomohla ani analógia predpisov o ochrane prírody a krajiny s daňovými predpismi, z ktorých porušenia sa bežne vyvodzuje aj trestnoprávna zodpovednosť.

Právna veta:

- I. Pre záver o tom, že sa skutok, ktorý naplňa znaky určitého trestného činu, stal, nepostačuje zistenie, že páchateľka v tomto prípade jazdila štvorkolkou po „zakázanom“ území. Teda že naplnila objektívnu stránku v tomto prípade prečinu podľa § 305 ods. 2 Tr.zák. U tohto trestného činu, ktorý oproti odseku 1 je samostatnou skutkovou podstatou trestného činu porušovanie ochrany rastlín a živočíchov, sa vyžaduje zavinenie vo forme úmyslu. Nemožno pritom stotožňovať úmysel jazdiť štvorkolkou v určitom priestore s úmyslom jazdiť aj v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. V tomto prípade samozrejme úmyselný rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi nemožno ustáliť len na základe všeobecnej zásady v tom, že „neznalosť zákona neospravedľuje“. Uplatnenie tejto zásady by mohlo postačovať, ak by predmetný trestný čin bol nedbanlivostný. Je nepochybne povinnosťou štátu, aby „ochranu“ určitého územia pred úmyselným poškodzovaním aj prostriedkami trestného práva zabezpečil nielen „vymedzením“ chráneného územia v právnej norme, ale aj dostatočne zrozumiteľným (vrátane viditeľnosti) označením na miestach, kde sa inak objektívne technicky môže vstúpiť, napríklad motorovou štvorkolkou. Ak takéto označenie nie je možné v trestnom konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázať, musí súd rezignovať na vyvodenie trestnej zodpovednosti.
- II. V tejto súvislosti porovnanie urobené prokurátorkou v odvolaní, medzi predpismi na ochranu prírody a predpismi daňovými neobstojí. Povinnosť platiť dane je povinnosťou prakticky všeobecnou, zatiaľ čo zákaz jazdiť štvorkolkou po cestách rôznych kategórií, resp. pozemkoch nie je všeobecný. Preto daňový subjekt je povinný sám sa oboznámiť s predpismi, ktoré musí dodržať pri plnení daňovej povinnosti. Na druhej strane osoba jazdiaca na štvorkolke musí byť spravidla na zákaz vjazdu na určité územie osobitne upozornená.

Právna oblasť: Trestné právo hmotné

Právny inštitút: Porušovanie ochrany rastlín a živočíchov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 300/2005 Z. z. – § 305 ods. 2

pre ČR: V ČR sa rozhodnutie pre rozdielnosť právnych úprav neuplatní